Čís. 14066.

Zletilý smluvník není oprávněn k rekursu proti usnesení opatrovnického soudu, jímž byla schválena dědická dohoda mezi ním a nezletilcem.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1935, R I 1368/34.)

Prvý soud schválil opatrovnicky dědickou dohodu, pokud byla uzavřena mezi nezletilou dědičkou a J. B. a jíž bylo upraveno vyrovnání vzájemných nároků mezi pozůstalostí a J. B. Rekursní soud k rekursu J. B. usnesení prvého soudu zrušil a prvému soudu uložil, aby dále jednal a rozhodl. Důvody: Napadeným usnesením schválil prvý soud dohodu ze dne 15. února 1933, ač dohoda nebyla mezi stranami úplně dojednána, což sama navrhovatelka uznala žádajíc, aby o této dohodě byl vyslechnut J. B., aby jeho výslechem byl pro schválení dohody pozůstalostním a poručenským soudem získán pevný podklad. Týž byl skutečně vyslechnut a při výslechu uvedl, jak dohoda byla uzavřena, aniž projevil souhlas se zněním úmluvy, jak v návrhu matky nezletilé Pavly K. jest obsaženo a jak potom také prvým soudem v napadeném usnesení jest uvedeno. Za tohoto stavu věci neměl prvý soud schváliti toto nehotové ujednání, nýbrž měl strany vyzvati, aby předložily úmluvu jimi podepsanou, a měl tuto učiniti předmětem svého zkoumání se stanoviska soudu pozůstalostního a poručenského.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu matky nezletilé Pavly K. a nezl. M. K. a rekurs J. B. odmítl.

Důvody:

Řízení za účelem vymožení soudního schválení dohody mezi nezletilou M. K. a mezi J. B. jest vnitřním úkonem poručenského soudu, na něž nemá spolusmluvník nijakého vlivu. Jest na zákonném zástupci a poručenském soudu, by uvážili, zda zájmy nezletilé M. K. jsou nabízenou dohodou plně obhájeny či zda nejsou citelně poškozeny. Stěžovati si do usnesení soudního o tom může jen ten, kdo je po zákonu oprávněn chrániti zájmy nezletilé, kdyby považoval zájmy ty za dotčeny soudním opatřením, nikoli však spolusmluvník. J. B. nemá na tomto rozhodnutí ani právní zájem, poněvadž poručenským schválením smluv nezletilcem uzavřených se jen doplňuje projev vůle poručencovy, nenahražuje se však nedostatek přivolení druhé smluvní strany ke smlouvě. Ani poručenské schválení smlouvy neodnímalo by J. B. možnost, by v řádném právním pořadu svých práv obhájil. J. B. není tedy podle §§ 6 a 37 zák. č. 100/1931 sb. z. a n. oprávněn k rekursu.

Čís. 14067.

I v nesporném řízení jest nedosatek rekursního návrhu závadou rekursu. Není-li rekurent zastoupen právním zástupcem, jest na soudu, by

jej poučil a poskytl mu možnost doplniti rekurs patřičným rekursním návrhem podle zákona. Je-li rekurent zastoupen právním zástupcem, nelze postupovati ani podle §§ 84 a 85 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1935, R I 1429/34.)

Rekursní soud vyhověl rekursu manželské matky dítěte a opatrovníka proti výši výživného, jak bylo stanoveno prvým soudem, výživné zvýšil a rekurs otce dítěte odkázal na toto rozhodnutí.

Nejvyšší soud otcův dovolací rekurs odmítl.

Důvody:

V dovolacím rekursu není rekursního návrhu. Zákon o základních ustanoveních soudního řízení nesporného jednaje o obsahu rekursu vytýká v § 40 jednak, že v rekursu mohou býti uváděny nové skutečnosti a průvody (odst. 1), jednak, že rekurs může býti podán pro zmatečnost nebo z důvodů jiných. Důvody zmatečnosti jsou pak uvedeny v § 41, jiné rekursní důvody v § 42. O potřebě rekursního návrhu se zákon výslovně nezmiňuje. Nutnost rekursního návrhu vyplývá však z ustanovení § 14 odst. 1, podle něhož písemná podání vyhovujtež obecným náležitostem podání v řízení sporném. Těmito náležitostmi jsou náležitosti uvedené v §§ 75 a 76 c. ř. s. Z těchto zákonných ustanovení jasně vyplývá, že písemné podání musí nezbytně obsahovati návrh, jenž se soudu předkládá k rozhodnutí neb opatření. Jest tudíž nedostatek rekursního návrhu i v řízení nesporném závadou rekursu. Účinek této závady bude různý podle toho, zda rekurent jest, či není zastoupen právním zástupcem. Není-li zastoupen, jest soud povinen dáti účastníku poučení a návod a postupovati podle příkazu § 17 zákona o nesp. říz. Postrádá-li rekurs rekursního návrhu, jest upraven nesprávně a na soudu jest, by dal rekurentovi poučení a poskytnul mu možnost, aby upravil rekurs patřičným rekursním návrhem podle zákona (§ 17 nesp. zák.). Soudcova povinnost dáti účastníku poučení a návod týká se v tomto případě nejen formálních, nýbrž i obsahových závad rekursu. Pakliže rekurent jest zastoupen právním zástupcem nelze použíti při závadách rekursu ustanovení § 17 nesp. zák., nýbrž jest podle § 34 nesp. zákona obdobně použíti ustanovení zákona o řízení sporném, tudíž ustanovení §§ 84 a 85 c. ř. s. Toto ustanovení nesahá však tak daleko jako ustanovení § 17 nesp. zákona. Týká se jen vad formálních, nikoliv však i podstatného věcného obsahu podání. Poněvadž pak rekursní návrh je podstatným věcným obsahem rekursu, nelze, je-li rekurent zastoupen právním zástupcem, postupovati podle §§ 84 a 85 c. ř. s. Rekurs pro nedostatek této potřebné náležitosti věcné nehodí se k tomu, by o něm bylo rekursním soudem věcně rozhodnuto.

Čís. 14068.

Náměstek notáře, i když vede samostatně notářskou agendu, representuje notáře a jest považovati jeho úkony za úkony samého notáře.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1935, R I 1508/34.)